

samme Maade som de franske Regimenters Remonte, og der da af disse efter en vis Tids Forløb valgtes de bedste og meest passende til Nol, navnlig saadanne, som havde viist sig tri-velige, nøjsomme, udholdende, hurtige, osv." Om de 6 Escadroner skulle være paa Krigsfod eller paa Fredsfod, veed jeg ikke; i første Tilfælde vilde det, saavidt jeg veed, blive 720 Hingste, der skulde skaffes fra Africa. Der er imidlertid den Omstændighed, som den ærede General selv gjør opmærksom paa, at den franske Regjering lægger Hindringer iveien for at udføre Heste, som ere mere end 2 à 3 Aar, men, skjøndt dette vilde forbyde dem, mener han dog, at de kunde blive acclimatiserede her, og at man kunde faae dem bedre prøvede. Naar altsaa disse Hingste komme hertil fra Africa, og naar der kommer Cavalister paa dem, som ride tilbørligt — jeg tvivler ikke paa, at Generalen vil kunne anwise dem den rette Ride-skole, — skulde de derefter gaae over til at forbedre Landets Hesteavl. For at beskrive dette Forslag har Generalen fortalt, at han meget vel fra 1826 erindrer flere arabiske Hingste, der vare komne herind i Landet, og han giver en nøjsagtig Beskrivelse af enhver af dem, med Navn, Farve og Egenstaber. Det er jo meget interessant at faae at vide, hvilke arabiske Hingste her fandtes i 1826, men det forekommer mig, at det vilde have været nok faa interessant at faae at vide, hvorledes det hænger sammen med de fem sidste Hingste, som Generalen bragte med fra Arabien, men som hans Meddommere casserede faa aldeles, at de slet ikke bleve brugte, hvorimod Staten har havt den Fornøielse at betale 11,000 Rd. for dem, foruden 1½ à 2 Aar Havre og Hø. Den forrige Indenrigsminister svarede os her i Thinget paa en Bemærkning i denne Anledning, at han formodede, der kom en Proces ud deraf, og jeg vilde ønske den høitærede nuværende Indenrigsminister tillykke, om han kunde rebde Pengene for disse os aldeles uvedkommende Heste. Da dette Forslag blev sendt os fra Indenrigsministeren, har jeg troet, det var min Pligt at forelægge det for Thinget, men det forekommer mig dog ikke nødvendigt at gaae videre ind paa at forhandle om, hvorvidt vi skulle indlade os paa disse mange Escadroner

Hingste fra Africa. — Jeg kan ikke nægte, at det vilde være mig en stor personlig Glæde, om vi efterhaanden kunde blive frie for alle den Slags Instituter, og jeg er overbevist om, at det vilde være til Gavn, men ikke til Skade for Hesteavlen her i Landet, om vi overlode Om sorgen for den til Private, især naar vi havde mange Privatfolk som den ærede nuværende Indenrigsminister. Det er af saadanne Mænd, vi skulle vente, at der skal gjøres Noget for Landets Hesteavl, men sandelig ikke ved nogen Statsindustri, og var det muligt at udrette Noget derved, vilde det blive faa uforholdsmæssigt dyrt, at det alene af den Grund maatte affrætte Folk fra at give sig af dermed. — Det er besynderligt, hvorledes vi bestandigt høre om alle de flette Heste, der findes i Frederiksborg; ligesaa salig Neergaards Tid og til nu have vi faaet en gjenneimgaaende hufvørdig Beskrivelse over Alt, hvad der forefindes derne. Jeg tvivler ikke paa, at der, som den høitærede Minister anførte, har været nogen Forbedring i de sidste Par Aar; men jeg paa- staaer, at det ikke er Tilfældet i en saadan Grad, at det skulde have den allermindste Indflydelse paa Stamsutteriets tilkommende Skæbne, hvad dets Hingste angaaer. Desuden har jeg her et Brev fra en Mand, for hvem jeg ogsaa er overbevist om, at den høitærede Minister har Agtelse som kyndig Hestemand, og han skriver: Paa det i sidste Efteraar afholdte store Hingsteflue i Roeskilde for Sjælland vare de to ubetinget fletteste Hingste af de Præmierede, den ene fra Sigersted, Sørs Amt, en Søn af en af Statens Hingste, Moderen af Frederiksborger Blod, den anden „Rolf“ fra Drholm, Kjøbenhavns Amt, ublandet Frederiksborger Stutteriblod. Dette taler dog virkelig ikke Stort for, at man med Tre kan deeltage i Præmieuddelingen. — Jeg vil nu foreløbigt henstille til det ærede Thing, at det bliver de Beslutninger tro, som det tidligere har fattet, og at det vil hjælpe Udvalget til at faae dette Forslag sat igjennem.

Indenrigsministeren: Jeg troer ikke, det var en blot individuel Anskuelse, jeg udtalte, da jeg forrige Gang havde Ordet, naar jeg sagde, at der i de tre sidste Aar havde været